

**Oponentský posudek na diplomovou práci Viktorie Votavové
na téma
„ Domácí násilí a jeho prevence“**

Předložená diplomová práce je orientována jednak na kriminologické, viktimologické a psychologické aspekty domácího násilí, jednak na právní stránku této problematiky. Záměr autorky, kterým je poskytnout komplexní pohled na problematiku domácího násilí (viz str. 3), vychází z této široké mezioborové orientace práce.

Výklad je přehledně uspořádán do dvanácti kapitol (vedle úvodu a závěru) a má logickou stavbu. Autorka v něm nejprve na podkladě studia odborné literatury uvádí dosavadní kriminologické poznatky týkající se domácího násilí, přičemž předmětem jejího zájmu jsou zejména otázky určení druhů domácího násilí, teorií příčin domácího násilí a charakteristiky jeho pachatelů. Samostatnou pozornost poté věnuje viktimologickým poznatkům o obětech domácího násilí, v rámci jejichž rozboru akcentuje i zvláštnosti domácího násilí, jehož obětí jsou muži, senioři a děti. V návaznosti na tento výklad autorka rozebírá jednotlivé právní prostředky, které současná právní úprava poskytuje k ochraně před domácím násilím, z nichž podrobněji zkoumá správněprávní institut vykázání a s jeho uplatněním související diagnostickou metodu SARA DN, trestné činy typické pro případy domácího násilí a vybrané instituty trestního práva procesního spolu s navazujícími ustanoveními zákona o obětech trestných činů. Práce rovněž obsahuje popis konkrétních forem pomoci obětem domácího násilí poskytovaných intervenčními centry a v sumarizované podobě představuje různé druhy prevence domácího násilí, včetně aktuálních preventivních aktivit státu a nevládních neziskových organizací. Uzavírá ji pojednání o Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí a aktuální debatě, která se nad jejím obsahem v České republice rozvinula.

Práce vychází ze studia přiměřeného okruhu literatury, judikatury a aktuálních internetových zdrojů. Výklad má však převážně popisný charakter a vyznačuje se malou samostatností autorky při zpracování jednotlivých otázek. Jen sporadicky se v něm upozorňuje na problémy právní úpravy a aplikační praxe. Návrhy na zpřísnění trestního postihu za trestný čin znásilnění, které autorka do práce zařadila inspirována diskusí nad tzv. Istanbulskou úmluvou (viz str. 56 a 79), by měly promyšlenější, zejména by měly přihlížet k současné široce koncipované skutkové podstatě tohoto trestného činu a jejímu vztahu k souvisejícím ustanovením trestního zákoníku. V práci je možno nalézt i některé dílčí nepřesnosti. Např. zavádějící je název podkapitoly 6.1 označené jako „Období beztrestnosti

domáciho násilí“, který budí dojem, že do přijetí ustanovení o trestném činu týrání osoby žijící ve společném bytě nebo domě v roce 2004 byly v České republice všechny případy domácího násilí trestně nepostížitelné. V práci postrádám některé konkrétní poznatky, vypovídající o současné úrovni ochrany před domácím násilím, např. o možnostech ubytování obětí v azylových domech s utajenou adresou nebo o využívání terapeutických programů pro pachatele trestných činů páchaných v situaci domácího násilí

Práci celkově hodnotím jako dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

Při obhajobě by se diplomantka mohla pokusit zhodnotit současnou úroveň prevence domácího násilí v České republice.

Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.

oponent

V Praze dne 14. 1. 2019